

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul, Iliuță Vasile, (...),

CHEM ÎN JUDECATĂ ȘI PERSONAL LA INTEROGATORIU

pârâtul Bodean Andrei, procuror militar la Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, cu sediul în mun. București, str. George Georgescu, nr. 3, sector 4, pe care solicit să îl citați conform art. 155 alin. 1 pct. 6 C. pr. civ. (*deoarece nu îi cunosc domiciliul, iar datele privind domiciliul acestuia sunt date personale care nu îmi pot fi furnizate de instituția în care lucrează*) pentru a fi obligat să îmi plătească suma de 303.093,40 lei cu titlu de despăgubiri, din care 53.093,40 lei pentru prejudiciu material și 250.000 lei pentru prejudiciu moral.

În fapt:

Prin rechizitoriul nr. 181/P/2019 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Constanța am fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prevăzută de art.297 alin.1 C.pen., fals intelectual în formă continuată (două acte materiale), prevăzută de art. 321 alin.1 din C.pen. cu aplicarea art. 35 alin.1 din C.pen. și șantaj, prevăzută de art.13¹ din Legea nr.78/2000 raportat la art. 207 alin.1 C.pen., toate cu aplicarea art. 38 alin.1 C.pen., cauza fiind înregistrată pe rolul Tribunalului București-Secția I Penală sub numărul 4871/3/2021.

Urmărirea penală a fost efectuată de către pârât, rechizitoriul fiind semnat, de asemenea, de către pârât.

Ulterior emiterii rechizitoriului, pe baza informării de către pârât a Structurii Centrale a Direcției Naționale Anticorupție cu privire la trimiterea mea în judecată, a fost publicat pe site-ul D.N.A., la 24

februarie 2021, comunicatul de presă nr. 160/VIII/3. Acest comunicat a fost preluat de mass-media și a fost citit de către un public larg (rude, colaboratori, alți cetățeni) direct de pe site-ul D.N.A. sau din presa care l-a preluat care. Astfel, publicul, inclusiv cunoștințe, prieteni, colaboratori, și-au format opinia că sunt infractor încă necondamnat datorită specificului procedurilor penale.

Pe parcursul procedurilor de la instanțele de judecată (au durat din anul 2021 până la finalul anului 2024) am fost asistat sau reprezentat (după caz) de avocați. Onorariul pentru avocatul care m-a asistat la judecata în primă instanță și în apel a fost în cuantum de 53.093,40 lei.

În final, prin Decizia nr. Decizia Penală nr. 1683/A din data de 19.12.2024, pronunțată de Curtea de Apel București – secția a II-a penală, am fost achitat definitiv pentru toate faptele pentru care am fost trimis în judecată, temeiul achitării constând în lipsa caracterului penal al acestor fapte.

Trimiterea mea în judecată nu a fost datorată neștiinței pârâtului ori lipsei de pregătire profesională a acestuia ci s-a datorat unei intenții directe de a mă compromite în ochii celor ce mă cunosc fie în cadrul relațiilor personale, fie în cadrul relațiilor profesionale. Este extrem de clar în acest sens următoarele paragrafe din considerentele decizorii ale hotărârii pronunțate de Curtea de Apel București:

- „Curtea constată că fapte de natură pur civilă nu au aptitudinea de a angaja răspunderea penală, în condițiile în care, nu doar că nu subzistă astfel de încălcări, dar chiar și cele indicate de Parchet sunt reglementate în legislația primară cu caracter general. Acuzațiile au fost formulate fără a se ține cont de legislația civilă (de dreptul muncii/administrativ) incidentă care gira întregul comportament presupus infracțional, în cauza dedusă judecării, Curtea constatând că acuzațiile de abuz în serviciu și fals intelectual se grefează pe fapte de natură pur civilă.”

- „...presupusele amenințări pur speculative formulate de inculpat nu erau de natură a influența activitatea domnului procuror și nu au avut aptitudinea de a-l determina pe acesta să efectueze ori să nu efectueze un act împotriva voinței sale.”

- „Din analiza actului de sesizare a instanței, rezultă fără echivoc că în cazul inculpatului Iliuță Vasile atribuțiile de serviciu încălcate de acest funcționar (autor al infracțiunii de abuz în serviciu) nu erau

prevăzute expres **prin legislația primară** – legi și ordonanțe ale Guvernului.”

- „Curtea constată că **fapte de natură pur civilă** nu au aptitudinea de a angaja răspunderea penală, în condițiile în care, nu doar că nu subzistă astfel de încălcări, dar chiar și cele indicate de Parchet sunt reglementate în legislația primară cu caracter general.

Acuzațiile au fost formulate fără a se ține cont de **legislația civilă (de dreptul muncii/administrativ) incidentă care gira întregul comportament presupus infracțional, în cauza dedusă judecării, Curtea constatând că acuzațiile de abuz în serviciu și fals intelectual se greșeză pe fapte de natură pur civilă.**”

Așadar, pârâtul a săvârșit fapta ilicită de a mă trimite în judecată pentru ceea ce nu constituia și nu constituie infracțiuni, fiind pe deplin aplicabile prevederile art. 1357 și 1381 Cod civil.

Vă rog să constatați că nu sunt aplicabile normele de drept privind răspunderea pentru erori judiciare, nefiind întrunită niciuna dintre condițiile acestei răspunderi, astfel cum este reglementată de art. 268 și 269 din Legea nr. 303/2022 și de art. 538 și urm. Cod procedură penală. Adică trimiterea în judecată nu a fost rezultatul unei erori a pârâtului, eroare care nu putea să se producă atâta timp cât deciziile Curții Constituționale și deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la chestiunile de drept incidente în cauză erau cu siguranță cunoscute de către pârât – profesionist reputat al dreptului penal.

Cum nu suntem în situațiile speciale prevăzute de lege este evident că se aplică normele generale ale răspunderii pentru fapta ilicită cauzatoare de prejudicii. Orice altă interpretare semnifică încălcarea dreptului de acces la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție deoarece ar împiedica reparația pentru prejudiciul suferit, iar accesul la justiție trebuie să fie unul concret, efectiv, care să permită judecătorului să analizeze existența prejudiciului, a faptei prezentate ca faptă ilicită și a raportului de cauzalitate dintre acțiunea celui ce a săvârșit fapta respectivă și prejudiciu.

Notez că, în practica CEDO, dreptul de acces la justiție conține dreptul celui prejudiciat de a obține o măsură reparatorie. Printr-o eventuală respingere ca inadmisibilă a prezentei acțiuni sub motivul că răspunderea pentru erori judiciare este reglementată prin Legea nr. 303/2022 și prin Codul de procedură penală, atâta timp cât situația de fapt în cauză nu se încadrează în ipotezele legislative respective, ar fi

obstaculat dreptul meu de a obține o măsură reparatorie atât în ce privește cheltuielile cu onorariile avocaților, cât și în ceea ce privește atingerea nejustificată adusă dreptului meu la demnitate, astfel cum este reglementat de articolele 58, 72 alin. 1, 252 și 253 alin. 4 Cod civil.

La stabilirea despăgubirilor pentru prejudiciul adus demnității vă rog să aveți în vedere cel puțin următoarele :

- pârâtul este procuror cu experiență, astfel că neglijența sau necunoașterea legii și practicii judiciare nu pot fi primite ca justificări și – oricum – acesta răspunde chiar și pentru cea mai ușoară culpă;
- subsemnatul sunt persoană publică, cunoscut la nivelul unui județ, ales prin vot uninominal pentru două mandate succesive ca președinte al Consiliului Județean Călărași;
- contestatarii politici ai subsemnatului au folosit în ultima campanie electorală argumentul că nu ar trebui să fiu ales deoarece sunt trimis în judecată pentru săvârșirea de infracțiuni de corupție.

Probe:

- comunicatul de presă nr. 160/VIII/3 din 24 februarie 2021;
- Decizia Penală nr. 1683/A din 19.12.2024 pronunțată de C.A. București – secția a II-a penală;
- Contractul de asistență juridică, actul adițional la acesta, facturile emise de avocat și extrasele de cont din care reiese încasarea onorariului.

Competența aparține Tribunalului Constanța, conform art. 113 alin. 1 pct. 9 C. pr. civ.

reclamant Iliuță Vasile

DOMNULUI PREȘEDINTE AL TRIBUNALULUI CONSTANȚA